

[Justitsministeren.]

ske, vilde det i mange Tilfælde frembyde Vanskeligheder, der kan være nogle, som skal relaxeres ud af saadanne Panteobligationer, der kan være Afdrag, der skal afskrives, og mange andre Ting at foretage ved saadanne Obligationer, saa det er ret nødvendigt, at de forbliver i den paa-gældende Kreditforenings Besiddelse og ikke henlægges i Nationalbanken, og for at klar-gøre, at Nationabanken, naar et saadant Laan er stiftet, bevarer sin fulde Ret uden Haandpant, har man foreslaaet denne ændrede Affattelse.

Jeg er overbevist om, at samtlige de her foreslaaede Ændringer er Forbedringer i den gældende Lov, og jeg haaber og tror bestemt, at Lovforslaget vil faa en venlig Modtagelse i begge Rigsdagens Ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord.* Lovforslaget gaar ud paa at lette Landbrugets kolossale Rentebyrde, der nu føles saa trykkende af de kriseramte Landbrug. Det er indlysende, at naar Rentebyrden for Landbruget fra før Krigen til nu er steget til mere end det dobbelte, saaledes at den nu udgør et Beløb paa mindst et Par Hundrede Millioner Kroner aarligt, er noget af det, Landbruget venter sig mest af, en Lettelse i dets Rentevilkaar. Ude omkring i de kriseramte Landbrug tror jeg derfor, man betragter enhver Bestræbelse i denne Rétning som noget af det vigtigste, der kan foretages fra Regeringens og Rigsdagens Side.

Den 13. i denne Maaned fremsatte jeg her i Folketinget et Lovforslag, hvis første Behandling staaer opført paa Tingets Dagsorden for i Dag; dette Lovforslag gaar ud paa at give Statshusmænd et Tilbud om en anden Rentebetaling, som sikkert vil betyde en stor Lettelse med de nuværende Priser; men det Lovforslag har jo ikke nogen Betydning for de almindelige Landbrugere. Meningen med det Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremsætte, er derfor at fremme Bevægelsen henimod en Lettelse i Rentebyrden ogsaa for de almindelige Landmænd. En saadan Lettelse kan gives paa en anden Maade, idet man, i Stedet for en Lettelse i selve Renten, ved at sætte denne i Forhold til Indtægterne, saaledes som det sker ved det andet Lovforslag, giver en Lettelse i selve Gælden. Det er det, Lov-

forslaget her gaar ud paa, man søger at bortskære en Del af den Gæld, som der i Øjeblikket ingen Mulighed er for at faa forrentet, og for hvilken der heller ikke er Dækning efter de nuværende Priser for Landbruget. En saadan Nedsækering af selve Gælden kan ske ad to Veje: enten ved en øjeblikkelig Nedsækering, der betyder en endelig Bortskækering af Prioriteter, som der ingen Dækning og ingen Forrentningsmulighed er for, det, man kalder Akkord, enten frivillig eller Tvangsakkord, eller ved en midlertidig Nedsættelse af Gældsbyrden ved Moratorium, det, man for Tiden populært kalder Indefrysning af den Gæld, der ingen Dækning og ingen Forrentningsmulighed er for. Lovforslaget her indeholder Mulighed for at benytte begge Fremgangsmaader.

Den gældende Lov om disse Forhold, Loven af 28. April 1931, har jo nu virket i ca. 1½ Aar, og man kan sige med Sikkerhed, at den har virket tilfredsstillende, og at der er opnaaet store Resultater. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at de Udvalg, der ude omkring arbejder med denne Lov, har udført et overordentlig stort og fortjenstfuldt Arbejde for Gennemførelse af disse Akkorder til Fordel for alle Parter. Det er sikkert saaledes, at der er udført et meget stort Arbejde, om hvilket mange maaske vil mene, at det er for stort et Arbejde i Forhold til Resultatet, men jeg tror, man maa erkende, at man her er inde paa et Omraade, hvor der ikke kan opnaas Resultater, uden at der gøres et mægtigt Arbejde forud.

Af de 10 Millioner, der ved denne Lov blev bevilget til Opnaaelse af Akkorder, er der allerede nu sidst, jeg fik Meddelelse — det er allerede en Tid siden —, lagt Beslag paa over Halvdelen til Gennemførelse af ca. 1 600 Akkorder, og de Meddelelser, som jeg har faaet fra de forskellige Amtskredse, gaar ud paa, at man i mange af disse er saa vidt med Arbejdet, at de Beløb, der er tilstillet disse Amter, vil blive opbrugt i Løbet af de nærmeste Maaneder. Der er en Række Amter, hvor man ikke tilnærmelsesvis har naaet saa store Resultater, hvor der er betydelige Beløb i Behold, men da Loven jo gik ud paa, at der blev tildelt et forholdsmæssigt Beløb til hvert Amt af de 8 Mill. Kr., og der var et Restbeløb paa 2 Mill. Kr., som kunde fordeles af Landbrugsministeren efter Samraad med Finansudvalget, saa har Forholdet udviklet sig saaledes, at i Sønderjylland har man foruden det Beløb, der var tildelt denne Landsdel, allerede lagt Beslag paa